

TREOGTYVENDE KAPITEL

Straks efter Ankomsten til København satte Per sig i Bevægelse for at indrette sig en Bolig og ordne sine Pengeaffærer, saa han med Ro og Tryghed kunde genoptage sit Arbejde. Det var hans Hensigt at vende sig til Overretssagfører Hasselager for at rejse et Laan paa en fjorten-femten hundrede Kroner, der vilde kunne sikre ham Underholdet i det mindste et Aarstid. Saa pinligt det end var for ham at maatte gøre sig afhængig af den Slags Folk, hvis Udbyttvirksomhed og hele Levevis han nu mere end nogensinde foragtede, saa vidste han i Øjeblikket intet bedre Raad. Og Sagen maatte ordnes hurtigt — han var utaalmodig efter igen at tage fat.

Som Sikkerhed for Laanet tænkte han at tilbyde de to Patenter, han endelig havde opnaaet for sine Vind- og Bølgemotorer, — et dansk og et udenlandsk. Rigtignok havde der ikke meldt sig nogen Lysthavende til noget af dem; og det var heller ikke hans Mening at lægge Skjul paa, at han ikke selv tillagde dem synderlig Værdi mere. Han betragtede sin Opfindelse som kun halvvejs færdig; men han gik ud fra, at Hasselager, der jo skulde være saa snu en Forretningsmand, og som havde viist Forstaaelse af hans Ideers Betydning, ikke desmindre vilde finde sin Regning ved at støtte ham med et Forskud.

Overretssagføreren modtog ham da ogsaa med uadelig Høflighed; men han havde netop Dagen i Forvejen faaet at vide, at Pers Forlovelse var bleven hævet, og han var derfor ret tilbageholden. De samtalte en Tid om Pers Planer og Forhaabninger, navnlig saa vidt disse angik den videre Udvikling af hans